

плува за Цариградъ. Подиръ това разбиваніе на Гърциты, Тихо избавилъ и поробенія Иконійскы Султанъ отъ тѣхъ (1269 л.), и войната ся прѣкратила съ смъртътъ на царицѣ Иринѣ, защото, когато умрѣла тя, Михаилъ му пратилъ посланници да го молятъ за миръ, и да го поканятъ да земе за женѣ естринѣтъ му дъщерѣ Маріѣ, която Михаилъ подирѣ пратилъ съ гърцкыя Патрикъ въ Търново, та гы вѣнчалъ, и ся примирили, като ся условило въ мира: Михаилъ да върне Тиху, и градове ты Анхыалъ и Мезембріѣ, които понапрѣдъ му былъ прѣдалъ Мичо.

II. Ами устоялъ ли си Михайлъ на думѣтъ?

О. Нѣ; изначяло той казалъ Тиху, че жителити на тыя градове нещяли да минѣтъ подъ властътъ на Българыты; послѣ пакъ му казалъ, че ще му гы даде, когато му ся роди отъ Маріѣ сынъ; нѣ и тога като му гы недалъ, Тихо си събралъ войскыты и нагнѣлъ да опустошава имперіѣтъ, гдѣто очяквалъ на помощь и Татарскыя князь Нога, съ когото ся былъ понапрѣдъ споразумѣлъ, че тогава да иде да отнеме познатыты градове.

II. Ами дошълъ ли му Нога на помощь?

О. Нѣ; защото Михаилъ ся научилъ за това, и за да накара Нога да ся отметне отъ Тиха, врѣкълъ му ся да му даде за женѣ, дъщерѣ си Евросинѣ, и тѣй Тихо, като ся видѣлъ, че не ще може да противостои на двѣ силы, прибралъ ся назадъ, нѣ като загубилъ вече еднѣтъ си ногъ.

II. Какво правилъ Тихо тогава, когато останѣлъ хромъ, само съ еднъ ногъ?

О. Жена му Марія го зѣла на рѣкѣ, и за всичко вече заповѣдувала и си налагала волютъ, тѣй щото даже додѣто былъ още живъ, могла да повели, да вѣнчѣѣтъ на царството малкото ѣ дѣтя Михаила, противъ законното наслѣдничество на завареника ѣ Свя-